

Sygn. akt II Cz 762/13

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSO Piotr Starosta

Sędziowie : SO Maria Leszczyńska (spr.)

SO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2013 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela : (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B.

przeciwko dłużnikowi : (...)Spółce Jawnej w W.

o: egzekucje świadczenia pieniężnego

na skutek zażalenia dłużniczki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 14 sierpnia 2013 r.

sygn. akt XII Co 21667/10

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

sygn. akt. II Cz 762/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 14 sierpnia 2013r. wydanym w sprawie z wniosku wierzyciela (...) Spółki z.o.o. w B. z udziałem dłużnika(...)Spółka Jawna w W. o egzekucję świadczenia pieniężnego odrzucił zażalenia dłużnika na zarządzenie z dnia 2 lipca 2013r. oraz odrzucił zażalenie dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 28 maja 2013r.

Wskazał Sąd, iż zgodnie z art. 394§1 znajdującym odpowiednie zastosowanie także do zarządzeń poprzez art. 398 kpc, zażalenie do sądu drugiej instancji przysługuje na postanowienia sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie, a ponadto na postanowienia sądu pierwszej instancji i zarządzenia przewodniczącego, których przedmiot stanowią kwestie wymienione w zamkniętym katalogu zawartym w pkt-ach od 1 do 12 art. 394 § 1 kpc. Przedmiotem zaskarżenia mogą stać się również orzeczenia, co do których podstawę ku temu stwarza przepis szczególny.

W żadnej z powyższych kategorii nie mieści się zarządzenie z dnia 02 lipca 2013r. w przedmiocie zwrotu wniosku dłużnika o zwolnienie od kosztów sądowych w zakresie opłaty sądowej należnej od zażalenia na postanowienie z dnia 28 maja 2013r. Zarządzenie powyższe może stać się przedmiotem oceny dopiero w postępowaniu zażaleniowym

zmierzającym do kontroli orzeczenia o odrzuceniu zażalenia na postanowienie z dnia 28 maja 2013r., z powodu nieopłacenia tego zażalenia opłatą sądową w określonym terminie. Dopiero to orzeczenie ma bowiem charakter kończący postępowanie ze skargi dłużnika na czynności komornika w przedmiocie ustalenia kosztów egzekucji.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał zażalenie na zarządzenie z dnia 02.07.2013r. za niedopuszczalne z mocy ustawy i na podstawie art. 370 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc w zw. z art. 398 kpc, postanowił, jak w pkt 1 sentencji.

Następnie wskazał Sąd, że w wykonaniu zarządzenia z dnia 02 lipca 2013 roku, w związku z prawomocnym zwrotem wniosku o częściowe zwolnienie od kosztów sądowych pismem doręczonym pełnomocnikowi w dniu 22.07.2013 r. dłużnik został zobowiązany do uiszczenia opłaty sądowej należnej od zażalenia na postanowienie z dnia 28 maja 2013r. w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia zażalenia. Zauważyć przy tym należy, iż podstawę zwrotu wniosku dłużnika o zwolnienie od kosztów sądowych stanowił art. 102 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Nie można bowiem uznać, iż sam fakt dołączenia do wniosku wzoru oświadczenia o sytuacji majątkowej strony spełnia warunek merytorycznego rozpoznania tego wniosku ustanowiony w treści art. 102 ust. 2 w/w ustawy, dotyczący dołączenia do wniosku oświadczenia obejmującego szczegółowe dane o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania osoby ubiegającej się o zwolnienie od kosztów. Mając na uwadze, iż w tym przypadku wzór oświadczenia dołączony do wniosku nie został w żaden sposób wypełniony ani opatrzony podpisem, brak jakichkolwiek podstaw dla uznania go za oświadczenie, o którym stanowi ustawa. Wzór oświadczenia pozostaje bowiem jedynie formularzem, a zatem nie spełnia warunku, o którym stanowi art. 102 ust. 2 uksc.

Skarżący nie zastosował się do wezwania otrzymanego dnia 22.07.2013r. do chwili obecnej.

Zgodnie z art. 370 k.p.c, znajdującym zastosowanie do zażaleń poprzez art. 397 § 2 k.p.c, sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym zażalenie nieopłacone, niedopuszczalne, lub którego braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie wskazanych przepisów,

Sąd postanowił, jak w pkt 2 sentencji.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła dłużniczka.

Zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych i uznanie, iż dłużniczka nie opłaciła zażalenia na postanowienie z dnia 28 maja 2013 r., podczas, gdy dłużniczka dokonała opłaty w wysokości 30 zł w dniu 26 czerwca 2013 r. (dowód: dowód uiszczenia opłaty z dnia 26 czerwca 2013 r.), a więc w tym samym dniu w którym zostało nadane listem poleconym zażalenie z dnia 24 czerwca 2013 r. na postanowienie z dnia 28 maja 2013 r., w konsekwencji czego brak było podstaw do wyzwania dłużniczki pismem z dnia 3 lipca 2013 r. (oraz zwracaniem wniosku o zwolnienie od opłaty od zażalenia - zarządzeniem z dnia 2 lipca 2013 r.), albowiem opłata została już dawno opłacona, a więc brak jakichkolwiek podstaw do odrzucenia zażalenia na postanowienie z dnia 28 maja 2013 r., 2. naruszenie art. 102 § 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 130 kpc przez zwrot wniosku dłużniczki o zwolnienie od opłaty od zażalenia, -zarządzeniem z dnia 2 lipca 2013 r.- pomimo, że dłużniczka załączyła do zażalenia z dnia 24 czerwca 2013 r. oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużniczki zasługiwało na uwzględnienie.

Po pierwsze słusznie postąpił Sąd I instancji odrzucając zażalenie dłużniczki na zarządzenie z dnia 2 lipca 2013r. w przedmiocie zwrotu wniosku dłużnika o zwolnienie od kosztów sądowych w zakresie opłaty sądowej należnej od zażalenia na postanowienie z dnia 28 maja 2013r. Na powyższe zarządzenie zażalenie w świetle przepisu art. 394§1 kpc a contrario nie przysługiwało.

Dodatkowo jedynie wyjaśnić należy, że Sąd Rejonowy nie dopuścił się naruszenia art. 102§4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Prawidłowo bowiem ocenił sąd, że sam fakt dołączenia do wniosku wzoru oświadczenia o sytuacji majątkowej strony nie spełnia warunku dołączenia do wniosku oświadczenia obejmującego szczegółowe dane o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania osoby ubiegającej się o zwolnienie od kosztów.

Bezpodstawnie zatem twierdzi skarżąca, że dołączając do wniosku formularz, który w żaden sposób nie został wypełniony, ani opatrzony podpisem spełniła swój obowiązek złożenia oświadczenia o stanie majątkowym. Pusty druk formularza, nie jest zarówno dokumentem, jak i pismem procesowym, a zatem nie było rzeczą sądu wzywanie dłużniczki do usunięcia jego braków formalnych.

Nie miała również racji skarżąca twierdząc, że Sąd Rejonowy bezpodstawnie odrzucił jej zażalenie na postanowienie z dnia 28 maja 2013r. Wprawdzie do zażalenia dłużniczka dołączyła dowód przelewu kwoty 30 zł na konto Sądu Rejonowego, jednak z dokumentu tego w żaden sposób nie wynika, by opłata ta dotyczyła przedmiotowej sprawy. Mianowicie przelew nastąpił z konta Kancelarii Adwokackiej pełnomocnika dłużniczki, nie wynika jednak, by dotyczył sprawy XII Co 21667/10. Nie wskazuje się bowiem w tym przelewie ani sygnatury akt sprawy, ani nawet daty postanowienia, którego dotyczy opłata od zażalenia.

Sama zbieżność daty wysłania zażalenia na postanowienie z dnia 28 maja 2013r. z datą przelewu opłaty jest niewystarczająca do uznania, że pełnomocnik dłużniczki uiścił opłatę konkretnie w niniejszej sprawie.

W zaistniałej sytuacji Sąd Rejonowy prawidłowo postąpił wzywając pełnomocnika dłużniczki do uiszczenia opłaty sądowej należnej od zażalenia na postanowienie z dnia 28 maja 2013r. w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia zażalenia.

Dłużniczka w określonym terminie nie uiściła opłaty od zażalenia. Znamienne jest również to, że w terminie do uiszczenia tej opłaty dłużniczka nie powoływała się na okoliczność, że opłata ta została już wcześniej uiszczona przelewem.

Pośrednio świadczy to w ocenie Sądu Okręgowego o tym, że przelew 30 zł dokonany przez pełnomocnika dłużniczki w dniu 26.06.2013r. nie dotyczył przedmiotowej sprawy.

W tym stanie rzeczy w ocenie Sądu Okręgowego brak było podstaw do uwzględnienia zażalenia. Podlegało ono oddaleniu w oparciu o przepis art. 385 kpc w zw. z art. 397§2 kpc.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem